

9- KINH PHẬT NÓI VỀ NHÂN DUYÊN ĐỜI TRƯỚC  
PHẢI ĂN LÚA NGỰA

Nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại con suối lớn A-nậu, cùng với đại chúng Tỳ-kheo năm trăm vị, đều là những bậc A-la-hán, đã chứng được sáu thứ thần thông.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thuở xưa, cách nay rất lâu, khi ấy có một vị Phật tên là Tỳ-bà-diệp Như Lai, Chí Chân, Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, là Bậc Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn, ngự trong thành Bàn-đầu-ma-bạt, cùng với chúng đại Tỳ-kheo mười sáu vạn tám ngàn vị.

Vua tên là Bàn-đầu, cùng với các quan, thứ dân, thanh tín sĩ và thanh tín nữ, đem bốn thứ cúng dường Đức Như Lai Tỳ-bà-diệp và chúng Tăng chẳng thiếu thứ gì. Khi ấy, trong thành có một vị Bà-la-môn tên là Nhân-đề-kỳ-lợi, hiểu rộng bốn bộ sách (Phệ-đà) của Phạm chí; ông còn biết về pháp thuật của Bà-la-môn. Ông dạy học năm trăm đồng tử.

Bấy giờ nhà vua mở hội, trước tiên thỉnh Đức Phật, Đức Phật im lặng nhận lời. Nhà vua trở về cung chuẩn bị các thức ăn ngon và sắp đặt ghế ngồi, trải thảm nỉ khắp mặt đất, xông xuôi nhà vua bung lò hương, quỳ thẳng trên tòa, bạch:

–Đã đến giờ, cúi mong Đức Thế Tôn quang lâm.

Khi ấy, Đức Phật Tỳ-bà-diệp thấy đã đến giờ, liền bảo đại chúng mặc y ôm bát, vào cung thọ thỉnh. Bấy giờ, đại chúng vây quanh, đi đến cung vua, mỗi vị đều an tọa. Nhà vua liền cho dọn bày thức ăn. Tự tay vua dâng các thức ăn ngon để cúng dường. Lúc ấy có một Tỳ-kheo tên Di-lặc bị bệnh, không đi phó trai được.

Phật và đại chúng thọ thực xong, liền trở về. Khi trở về, các ngài đều mang thức ăn về cho các Tỳ-kheo bệnh. Lúc các ngài đi ngang qua hòn núi nơi vị Phạm chí ở, ông ta thấy thức ăn ngon, liền sinh lòng ganh ghét, nói rằng:

–Sa-môn trọc đầu này, chỉ đáng ăn lúa ngựa, chứ không nên ăn các thức ăn ngon này.

Ông bảo các đệ tử:

–Các người có thấy gã đạo nhân trọc đầu này ăn toàn những thức ăn ngon bổ chẳng?

Các đệ tử thưa:

–Vâng chúng con có thấy. Thầy trò của bọn người này phải ăn lúa ngựa mới đúng.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy có biết vị Bà-la-môn ở núi Chứa lúc bấy giờ nay là ai chẳng? Chính là Ta vậy. Còn năm trăm đệ tử lúc đó thì nay là năm trăm vị La-hán này. Còn Tỳ-kheo Di-lặc bị bệnh lúc ấy thì nay là Bồ-tát Di-lặc này.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Lúc ấy vì Ta có tâm ganh ghét nói rằng: “Bọn người này không nên ăn những thức ăn ngon ngọt. Họ nên ăn lúa ngựa mới phải” và các thầy cũng nói như vậy, do đó Ta và các thầy trải qua vô số ngàn năm ở trong địa ngục. Nay Ta tuy đã thành Phật, nhưng vì nghiệp duyên đời trước còn sót lại, nên Ta và các người phải ăn lúa ngựa trong chín mươi ngày tại ấp Tỳ-lan. Lúc ấy Ta không nói: “Cho Phật ăn lúa ngựa”. Ta chỉ nói: “Cho các Tỳ-kheo ăn lúa ngựa”. Vì vậy cho nên nay Ta được ăn lúa đã làm sạch. Vì các

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thầy lại nói thêm: “Nên cho Phật ăn lúa ngựa”, cho nên nay các thầy phải ăn lúa ngựa chưa sạch vỏ.

Bấy giờ Đức Thế Tôn nói bài kệ về nhân duyên đời trước:

*Xưa, Ta là Phạm chí  
Sở học rất sâu rộng  
Dạy năm trăm đệ tử  
Ở tại trong rừng cây  
Vào thời Phật Tỳ-diệp  
Mắng nhiếc các Tỳ-kheo:  
“Không nên ăn đồ ngon  
Chỉ nên ăn lúa ngựa”.  
Các đệ tử cũng nói:  
“Đúng như lời thầy dạy,  
Cả thầy trò bọn chúng  
Đều nên ăn lúa ngựa”.  
Do nhân duyên như vậy  
Mãi chịu khổ địa ngục.  
Tai ương xưa sót lại  
Cùng năm trăm Tỳ-kheo  
Khi Bà-la-môn thỉnh  
Nhóm tại ấp Tỳ-lan  
Cùng nhau ăn lúa ngựa  
Trong suốt chín mươi ngày.  
Nhân duyên không mất đi  
Cũng không tan trong không  
Nên giữ ba nhân duyên  
Thân, miệng, ý chớ phạm.  
Nay Ta thành Phật đạo  
Lại làm tướng ba cõi  
Tại tuổi lớn A-nậu  
Tự nói chuyện đời trước.*

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy hãy xem Đức Như Lai, các điều ác đã dứt hết, các điều thiện đã đầy đủ. Đối với các Trời, Rồng, Quỷ thần, vua chúa, quan dân tất cả chúng sinh Ta đều muốn hóa độ họ. Vậy mà vẫn không thoát khỏi tai ương đời trước còn sót lại, huống gì là những người si mê chưa đắc đạo?!

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy nên tu học và giữ gìn ba nhân duyên, chớ phạm lỗi của thân, miệng, ý. Nay Xá-lợi-phất, phải tu học như vậy

Đức Phật dạy như vậy xong, Tôn giả Xá-lợi-phất và năm trăm vị La-hán, Rồng lớn đầu đàn A-nậu, tám bộ Quỷ thần nghe Đức Phật dạy đều vui mừng lãnh thọ thực hành.

M